

Lok a l

f l o r a

Lokal flora

1 juni - 29 juni 2024

Julia Adzuki, Åsa Elzén, Hilma Franzon, Jörgen Franzon, Lisa Jeannin, Ebba Jordelius, Annika Lindfors, Olivia Plender, Helena Piippo Larsson, Kersti Rågfelt Strandberg, Kerstin Svanberg, Birger Svantesson.

Södertälje konsthall
Storgatan 15, Södertälje

Medarbetare:

Monika Kiviniemi, Marion Forssell, Rami Alkhoury, Maya Diab, Daniella Marauí, pedagogik och förmedling

Anneli Karlsson, Marie Grundsten, samling och arkiv

Per-Arne Sträng, tekniker

Emilia Velazquez Mospinek, grafisk form

Maja-Lena Molin, konstnärlig ledare

Hemö för Södertälje konsthall

Besöksyta av MYCKET, 2024

Södertälje konsthalls Hemö är en ny plats, men består inte av något nytt, utan av sådant som dräller, ruvar och blommar ut när det får värme och näring. Konst- design & arkitekturgruppen MYCKET skapades 2012 av formgivarna, arkitekterna och konstnärerna Mariana Alves Silva, Dr. Katarina Bonnevier och Thérèse Kristiansson. MYCKET prövar att verka utifrån en uppsättning interagerande perspektiv; queer, feminism, klass, antirasism, det mer-än-mänskliga. Deras konstnärliga forskningspraktik, som ofta sker tillsammans med andra i stora nätverk, har genererat en bredd av resultat; storskaliga teaterproduktioner, permanenta offentliga utrymmen, kostymer, konstverk, utställningar, animationer, föreställningar, text-och teoriproduktion, utbildning och föreläsningar.

Opacitet (för Édouard Glissant), 2022

Södertälje konsthalls golv är ett konstverk av konstnärduon Birger Lipinski och Laercio Redondo. Välkommen att gå på Södertäljes största konstverk! Mönsterinspirationen till Södertälje konsthalls golv har hämtats från korgflätning som gjorts av ursprungsbefolkningar på de amerikanska kontinenterna genom årtusendena, men också från den karibiske filosofen och poeten Édouard Glissant. I sin text Poetics of relation uppehåller rätten till opacitet, i motsats till den strävan efter genomsiktighet och en fullständig kommunicerbarhet som är typisk för västerländsk rationalitet. Det är det enda sättet, hävdar han, som olikheter kan samexistera: i förhandling, genom en ömsesidig ansträngning i att lyssna och översätta.

Södertälje
kommun

**Södertälje
Konsthall**

Lokal flora

1 juni - 29 juni 2024

Julia Adzuki, Åsa Elzén, Hilma Franzon, Jörgen Franzon,
Lisa Jeannin, Ebba Jordelius, Annika Lindfors, Olivia Plender,
Helena Piippo Larsson, Kersti Rågfelt Strandberg,
Kerstin Svanberg, Birger Svanteson.

I tolv konstnärskap skildras miljöer, landskap, platser, företeelser och former. Sakliga redovisningar av en närmiljö- eller poetiska bilder med blick mot fjärran. En gemensam omsorg av det allra närmsta- i handen, tanken och tiden. **Kerstin Svanberg** arbetar påtagligt med miljöfrågan i sina kraftfulla arbeten i papper, hur skall vi tillsammans kunna ta tillvara på jordens resurser? Genom insamlandet av lump som överförs till papper skapar hon koncentrerade mikropausar där kraften för henne att fortsätta uppstår. **Ebba Jordelius** har genom sitt arbete som biolog med klimatfrågor i Södertälje kommun på nära håll följt naturens skiftningar. Genom hennes klimat- och samhällsengagemang för den lokala miljön blir platsens betydelse påtaglig i konsten. **Julia Adzuki** bor just nu i skogen utanför Järna och skapar i samklang med naturen. Hur naturen mår skildras i hennes konst, här möter vi träden och dess själar. I **Hilma Franzons** och **Jörgen Franzons** arbete blandas nutida och historiska trosuppfattningar i sagan om skogen och dess viktiga roll i vårt ekosystem. Skogen som en samtalspart- och sorgen och sökandet efter den magiska skogen som till så stor del blivit en plats för industri skildras i stor skala i konsthallen. Intresset för växter och den flora som omger oss är påtagligt i **Lisa Jeannins** mångåriga arbete med läkeväxter, alkemi och konstnärliga processer. I utställningen visar hon flera små verk som är utkomster av ett snabbt och intuitivt arbete med förgängliga material direkt från närområdet i Järna och Mölnbo. **Olivia Plender** deltar med en serie akvareller som representerar växter som historiskt använts av kvinnor för medicinskt bruk. Växterna är plockade eller hittade på helt vanliga platser i en stadsmiljö, bredvid vägen, vid gångtunneln eller på den lokala stormarknaden. **Annika Lindfors** studerar sin närmiljö i Mölnbo där den lokala floran betyder allt för hennes bilder. Hon vistas i landskapet och avbildar träd, grenverk, blad, åkrar, vattendrag, vattenspeglingar och himlar. Livet just på denna plats, men samtidigt i ett större perspektiv. Platsens spiritualitet och rösten som den talar med är viktiga inspirationskällor till bildskapandet. Inte långt från Mölnbo, i Ytterjärna har **Helena Piippo Larsson** sin ateljé. Hon arbetar med landskapsmåleri, som även föreställer ett inre landskap och en mental plats. Hennes måleri kan ses som en gestaltad abstraktion med starka referenser från den skiftande lokala närmiljön. **Kersti Rågfelt Strandbergs** akvareller skildrar naturen som en urstark kraft, som framträder i växtlighet och livsglädje, men också i dess sköra sidor. Akvarellfärgens egensinnighet visar omsorg för alla livsformer, där både det spontana och det tillrättalagda får möjlighet att spira. Naturens otyglade form fångar **Birger Svanteson** i sina fotografiska bilder. Han har sedan 1969 besökt Gotska Sandön 74 gånger och dokumenterat detta med kameran. En omsorgsfull närstudie av en plats under ständig förvandling. I Näshulta, Sörmland bor och arbetar **Åsa Elzén**. Hon visar delar ur *Fogelstadgruppen och jord* som utforskar arvet efter den queerfeministiska Fogelstadgruppen bildad 1921. I arbetet spelar "trädan" en viktig roll både som metod och metafor, lokalt och globalt.

Utställningen presenterar verk i många material; skulptur, måleri, teckning, muralmåleri, keramik och fotografi. Flertalet av konstnärerna har sin utgångspunkt i Södertälje med omnejd; Mölnbo, Järna, Trosa, Näshulta. Välkommen till sommarens utställning i Södertälje konsthall!

Text av: Maja-Lena Molin, konstnärlig ledare, Södertälje konsthall

Program

Vernissage Lördag 1 juni kl 11-16

Invigning kl 13.00

Maja-Lena Molin, konstnärlig ledare Södertälje konsthall hälsar välkommen. Konstnärerna presenterar sitt arbete. Presentationerna avslutas med ett samtal mellan Åsa Elzén och Agnes Fischer om verket *Avskrift av en Träda*. Agnes Fischer arbetar med Boodla som startade 2012 med stadsodling som verktyg för att skapa trygghet i grannskap samt sprida kunskap om biologisk mångfald, odling och hållbara matsystem. Just nu pågår ett odlingsprojekt i samarbete med Södertälje kommun i Brunnsängsparken.

Plats: Södertälje konsthall, plan 2, Lunagallerian.

Specialvisningar Torsdagar kl 13

Våra konsthallsvärdar erbjuder introduktion till utställningen varje dag. Prata med värdarna så berättar de om konsten. De fördjupade specialvisningarna är för dig som vill veta lite mer om utställningen. Ingen föranmälan.

13 juni fördjupad visning av utställningen *Lokal flora*. Ca 40 min

20 juni fördjupad visning av utställningen *Lokal flora*. Ca 40 min

27 juni fördjupad visning av utställningen *Lokal flora*. Ca 40 min

Julia Adzuki

Spirit Trees Running

☞ Vad handlar din konst om?

J: Ur ett animistiskt perspektiv - med tanke på att alla varelser, inte bara synliga och mänskliga, har en själ - undrar jag var alla trädens själar tar vägen när en skog avverkas? Finns de fortfarande förkroppsligade i död ved, i pappersmassa, i myriaden av saker vi människor tillverkar av träd? Eller flyr deras andar som flyktingar och söker säker hamn där de betraktas som mer än en fysisk resurs? Vad tar dessa träd-andar med sig? Livsmiljöer, mjuk mark och mossor, förmågan att skapa väder och hålla vatten... Kan vi kalla tillbaka dem?

☞ Vad betyder den lokala floran för dig?

J: Jag flyttade nyligen till skogen och håller på att lära känna mina nya grannar; tall, gran, björk, mossor, lavar, blåbär, lingon, ljungräs och enbär. Vi har träffats förut, men nu är jag i relation med just dessa varelser varje dag. Min närvaro förändrar saker; där jag går, där jag kissar, förändrar deras tillväxt. Hur kan jag vara en allierad? Jag lämnar deras döda på marken för att skapa nytt liv, lyssna, ge medvetenhet och uppskattning. Detta är fröet till ((centrum för resonans)) en skogsstation för skulpturala, relationella, somatiska och ljudkonstpraktiker.

Spirit Tree Walking
Offentligt konstverk för Mölbo IP, producerad av SymbioLab, 2022
Uppdrag av Telge Fastigheter och Södertälje konsthall
Foto: Per-Arne Sträng

Julia Adzuki, född 1980 i Beechworth, Australien, bor och är verksam utanför Järna. Studerade vid Victorian College of the Arts, School of Arts i Tasmanien och är utbildad i koreografi och performance vid DOCH och Stockholms konstnärliga Högskola. Hon arbetar med transformativa processer inom visuell, relationell och performativ konst. 2009 startade hon SymbioLab tillsammans med Patrick Dallard, ett mobilt laboratorium för experimentell ekologi. Hon är också medlem i konstnärskollektivet Ljudtornet, som skapar och curerar ljudupplevelser i det gamla vattentornet i Gnesta.

Åsa Elzén

Fogelstadgruppen och jord

☞ Vad handlar ditt konstverk om?

Å: Jag visar delar ur *Fogelstadgruppen och jord* som utforskar arvet efter queerfeministiska Fogelstadgruppen bildad 1921 i Sörmland. I ett växande och genreöverskridande projekt, där gränserna mellan historiskt material och nya verk ofta är flytande, utforskar jag gruppens fred-med-jorden-praktik, med utgångspunkt i konstnärers och konstnärliga processers delaktighet i historieskrivningen. I arbetet spelar trädan en viktig roll både som metod och metafor. Att lägga mark i träda innebär att under en period låta den vila från mänsklig produktion, för att motverka utarmning av jorden.

☞ Vad betyder den lokala floran för dig?

Å: För mig innebär den lokala floran främst betingelserna för platsen jag bor och arbetar på, ett gammalt torp i Näshtula. Där odlar vi grönsaker och försöker vårda de gamla fruktträden och bärbuskarna som har funnits där långt innan jag föddes. Vi har egen brunn och jag tänker mycket på hur den sköra livsmiljön vi är så beroende av påverkas av till exempel utsläpp och skogsavverkningar i närheten. Vår trädgård är medvetet ganska stökig och jag försöker se till att ha mycket död ved och rishögar liggandes för att skapa boplatser åt andra.

Avskrift av en Träda, 2019
applikationsteknik, återvunnen textil 470 x 600 cm. Avskrift av *En Träda*, gobeläng, ull, lin, 1919-1920, av Elisabeth Tamm på Fogelstad som fick idén, av Maja och Amelie Fjaestad som vävde. (Installationsvy GIBCA 2019 och detalj).

Åsa Elzén, född 1972 i Visby. Bor och verkar i Näshtula, Sörmland. Utbildad på NCAD, Dublin, Kungl. Konsthögskolan, Stockholm och Whitney ISP, NYC. Bland annat samarbetar Åsa med Malin Arnell i *Skogen kallar - Ett oändligt kontaminerat samarbete eller Dansandet är en form av skogskunskap*. Just nu visas deras arbete i utställningen *8 grader / Samtida konst om skogen* på Bildmuseet, Umeå.

Hilma Franzon och Jörgen Franzon

☛ Vad handlar din konst om?

H: Jag vill utforska kulturens skapande av det vi kallar naturen, folktron och föreställningar om magi, särskilt i relation till skogen och dess plats i vårt moderna samhälle. Vad är saga och vad är sant? Både nutida och historiska trosuppfattningar i sagan om skogen spelar en viktig roll i vårt ekosystem. Det bor fler i världen än oss, det finns fler att samtala med än människor. Varje dag upptäckts en ny livsform, och varje dag försvinner säkert en med. Allt är inte precis som det ser ut och det finns en ny framtid i varje frö. Det kommer ändras beroende på vilket frö som gror och överlever och blir starkt. Det kan vara så små frön att de inte syns men de finns överallt och väntar på rätt förutsättningar att spira.

J: Vägen från barndomens lekfulla skogsland till dagens ödsliga kalhygge är ett lerigt traktorspår som präglas av sorg och förlust. Jag är uppväxt i Dalarna, med granarna som skyhöga vakter och bäcken som slingrade sig längre bort än jag någonsin vågade gå. Där skapade jag mina egna världar utan att bry mig om vuxenvärldens gränser. Nu, när jag återvänder till den plats som en gång var min plats för lek och fantasi, möts jag av en avskalad, livlös verklighet som mer liknar *Dantes inferno* än den magiska skog jag minns. Det är den sorgen och saknaden som är utgångspunkten i mina verk.

☛ Vad betyder den lokala floran för er?

H+J: För oss är den lokala flora den natur som finns rakt utanför dörren och i närområdet. Det kan vara en gräsmatta, park eller en skog. Tyvärr så vill människan ta för stor plats i vår lokala flora och de vill tygla och använda naturen för att stilla mänskliga behov. Det finns nästan ingen plats för djuren och växterna trots att det fem minuter från vår dörr ligger ett naturreservat. Det är fullt med gångstråk byggda av tryckimpregnerade plankor, utegym, lekplatser, äventyrsstig och eldplatser. Grönkompensation för nya bostäder kallas det, frågan är bara för vem man kompenserar när skogen fanns där först och det nästan inte finns plats för ett rådjursrevir i något som inte längre är vilt.

Hilma Franzon, född 1998, Arvika. Bor och arbetar i Stockholm. Utbildad på Konstfack Textil, och har bland annat gjort muralmålningar för Trafikverket, Göteborgs stad, Karlstad kommun. Utställningar på Rackstadmuseet i Arvika och Stallbacken Kultur i Sollentuna med flera.

Jörgen Franzon, född 1986, Mora. Bor i Stockholm och arbetar med måleri, skulptur och muraler. Med uppdrag för: Bryggeriet, Nora, Stallbacken Kultur, Sollentuna, Backbeatbolaget, Street Art Karlstad, Hamar kommun i Norge. Utställningar på kulturhuset i Mora och Galleri Lars Palm i Sandviken med flera.

Lisa Jeannin

☛ Vad handlar din konst om?

L: Jag visar skulpturer som mestadels är skapade av pinnar, blommor, kottar, blad, grönsaker, ljus och frukter som jag doppar i vax och som sedan transformerats till brons. De är naturväsen skapade i samma anda som när barn bygger snögubbar. Jag tycker om att skapa snabbt och intuitivt med förgängliga material som transformeras och förevigas och då blir så tåliga att de klarar en apokalyps.

☛ Vad betyder den lokala floran för dig?

L: Den lokala floran intresserar mig eftersom jag ägnar mig åt örtalkemi. Växter dyker ofta upp på platser där människor har behov av dem. Jag minns till exempel att det växte fullt med Skelört mellan kullerstenarna på ett torg i Antwerpen där många missbrukare satt eller låg utslagna. Skelört är väldigt bra vid akuta leverskador som uppkommer av långvarigt missbruk och på ett energetiskt plan stärker Skelörten den inre solen och jagkänslan som kanske fått sina törnar. Jag vet att bara genom att sitta nära läkeväxter ger de enorma effekter. Var jag än befinner mig studerar jag den lokala floran, det är en livsstil. Eftersom jag är autistisk och hela världen är full av information jag inte riktigt kan sälla bland, kan jag likna hur jag upplever att vandra runt här på jorden, vid hur de får fram information i filmen *Minority Report**. Jag ser exempelvis en flugsvamp och genast dyker det upp bilder i mitt huvud av halvgenomskinliga skyltar med information på alla språk och allt jag någonsin kommit i kontakt med, runt omkring svampen. En skylt står det *Bolond Gomba* på, som betyder flugsvamp på ungerska, men det betyder också någon som är tokig, (på ungerska och på tjeckiska tror jag). På en annan imaginär skylt dyker det blixtnabbt upp information och bilder om shamaner som använt flugsvamp rituellt, historier om jultomten, skyltar på latin, givetvis, *Amanitas Muscaria*, men även andra språk: *Fly Agaric*, *Amanite tue-mouche* med flera. Eftersom jag tar in så mycket information, särskilt i stadsmiljö, så har jag alltid fokuserat på växter då det är ett av mina specialintressen. Så ser man mig gå omkring är det mycket möjligt att jag är mitt i min encyklopedi om den lokala floran. Jag lägger nämligen ofta märke till alla växter jag möter och föredrar att fokusera på det i stället för att få depression av reklam.

Jag har även varit med om att växter jag önskat mig dykt upp rakt utanför min dörr.

Lisa Jeannin, född 1972 i Uppsala, bor och arbetar i Järna och Mölnbo. Jeannin har sedan slutet på 1990-talet gjort poetiska och komplexa filmer, skulpturer och installationer, som visar ett drömskt och ofta komiskt universum. Med en djup originell fantasi och anarkistisk humor skapar Jeannin lika allvarliga som surrealistiska scenarier. I parallella fantasivärldar försöker hon komma åt de stora existentiella frågorna med hjälp av alkemi och en rad absurda och älskvärda protagonister som hennes egen sköldpadda eller en animerad lysmask med rullstol. Det är ett komplext konstnärligt universum som hon fortsätter att utvidga med en till synes outtömlig energi och entusiasm, alltid refererande till människans sökande efter mening i tillvaron. Hon är utbildad vid the Art Academy of s'Hertogen Bosch, Holland och Konsthögskolan i Malmö.

**Minority Report* är en amerikansk science fiction film från 2002 av Steven Spielberg.

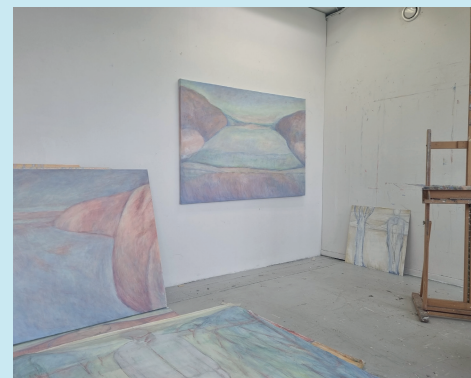
Ebba Jordelius

☛ Vad handlar din konst om?

E: Utgångspunkten för målningarna *Leende landskap* är lusten och viljan till landskap med allt vad det innebär; att vilja kropp, ljus och färg. Att vilja fält, hav och berg. Landskapet bär historien, samtiden och framtiden. Och människans ständiga närvaro, beroende och spår, i miljö- och klimatkrisens tid är alltför stor. Att arbeta med landskapsmåleri innebär att vara i rörelse och är ett handlingens arbete som är performativt. Jag hoppas att målningarna och landskapen ska öppna för dialog med besökarna. Leende.

☛ Vad betyder den lokala floran för dig?

E: Den lokala platsen har stor betydelse för måleriet. Jag utgår ofta från platser och objekt där jag befinner mig, till exempel träd, huskroppar eller gestalter. Driver ljuset, färgen, formen för att nå kroppslighet och närvaro i arbetet. Genom att måla och varsebli den lokala miljön blir jag del av platsen. Jag arbetar som biolog med klimatfrågor i Södertälje. Klimat- och samhällsengagemanget är en del av måleriet. Tillgången till olika kunskaper, språk och världar berikar. Konsten, måleriet och klimatfrågan är både lokala och globala platser.

Ebba Jordelius, född 1969 i Linköping. Verksam i Stockholm. Utbildad vid Stockholms konstnärliga högskola/Kungl. Konsthögskolan, Konstfack och Gerlesborgsskolan i Bohuslän. Magisterutbildning i biologi. Idé- och lärdomshistoria. Utställningar i urval: Gibca extended/Göteborgs internationella konstbiennial, Konstnärernas kollektivverkstad, Bohuslän, Galleri Molekyl, Malmö, Fullersta flygel, Huddinge, Galleri Kretsen, Södertälje, Konstforum, Norrköping, Sigtunastiftelsen, Konstnärshuset, Stockholm, Galleri Sander, Linköping. Representerad i Linköpings kommun, Region Östergötland, Norrköpings kommun/Norrköpings konstmuseum.

Annika Lindfors

☝ Vad handlar din konst om?

A: Mina bilder handlar om min upplevelse av landskapet som ursprung, tid och närvaro. Ursprunget är det som är gemensamt, hur något växer och förändras över tid. Närvaron är både min egen som betraktare, och den faktiska närvaron av liv, och hur det uttrycker sig. Man kan se tiden som passerat i en gammal björkstam, en ögonblicksbild av landskapet efter ett långvarigt regn, eller grenverkens struktur och växande. En ständig förvandling i allt levande. Naturen är verklig, kanske vardaglig, och samtidigt undflyende och onåbar.

☝ Vad betyder den lokala floran för dig?

A: Den lokala miljön betyder allt för mina bilder. Det är just detta landskap som jag vistas i, och det är här jag undersöker mitt närområde, avbildar träd, grenverk, blad, åkrar, vattendrag, vattenspeglingar och himlar. Livet just på denna plats, och hur det uttrycker sig i ett större perspektiv. Genom att röra mig i landskapet där jag bor upptäcker jag tillfälliga och återkommande intryck av platser som blir nya bildupplevelser. De skiftar mellan årstider, olika tider på dagen, i skugga eller sol. Platsens spiritualitet har en egen röst som jag försöker lyssna till.

Tiden som passerar
Blyerts på papper

Träden speglar sig
Blyerts på papper

Annika Lindfors, född 1959 i Katrineholm. Bor och arbetar i Mölnbo. Utbildad vid Grafiskskolan i Stockholm, och har en högskoleexamen i bland annat historia och konstvetenskap. Aktuell med utställningen *Jordspegel* vid Stallbacken Kultur i Sollentuna sommaren 2024 och med teckningar i tidningen *Hjärnstorm*, maj 2024. Visats tidigare i Karlshamns Konsthall, Dana L Wiley Gallery, Dayton, USA, Karlskoga Konsthall, Liljevalchs Vårsalong, Dalslands Konstmuseum och Aguelimuséet i Sala. Representerad bland annat i Region Stockholm, Region Dalarna, Region Östergötland och Apotekets Konstförening.

Olivia Plender Bringing Down the Flowers

Akvarellerna representerar växter som historiskt använts av kvinnor för att framkalla abort. Stilmässigt ser de ut som de blomstermålningar som var en populär hobby för kvinnor på 1800-talet. Titeln *Bringing Down the Flowers* är ett eufemistiskt uttryck – som använts tidigare för att beskriva processen att framkalla en abort och få menstruation. Målningarna representerar en oskriven ”katalog” av dold kunskap kring kvinnlig hälsa, som till stor del skulle ha förts vidare muntligt mellan generationer av kvinnor. Växterna är plockade eller hittade på helt vanliga platser i en stadsmiljö, bredvid vägen, vid gångtunneln eller på den lokala stormarknaden. Vissa växter är lätta att känna igen, medan andra kan vara giftiga om de hanteras felaktigt.

Bringing Down the Flowers (Träjon), akvarellfärg
på papper, 2023

Bringing Down the Flowers (Renfana),
akvarellfärg på papper, 2023

Olivia Plender, född i London, 1977. Baserad i Stockholm och London. Har ställt ut internationellt sedan början av 2000-talet och finns representerad i flera samlingar bl.a. Tate Gallery, UK, Arts Council England, Statens konstråd, Malmö Konstmuseum. Hon har co-curerat utställningen *Chronos: health, access and intimacy* på Tensta konsthall, som visas till 1 september 2024. Hon har gjort separatutställningar i Sverige på Kalmar Konstmuseum 2023 och Marabouparken i Stockholm 2007. Hon har också arbetat med text och har publicerat texter, böcker och antologier inom ämnen som konst, hälsa, kollektivism, gräsrotrörelser och feminism. Har tidigare visats på Södertälje konsthall i Portal, 2021.

Helena Piippo Larsson

☛ Vad handlar ditt konstverk om?

H: Det är ett slags landskapsmåleri, som även föreställer ett inre landskap, en mental plats. Jag målar abstrakt men gestaltat, former som hänvisar till natur, det inre får yttre motsvarighet.

☛ Vad betyder den lokala floran för dig?

H: Jättemycket! Färgskalan utomhus påverkar mitt måleri. Jag orienterar mig mycket efter årstiderna. Jag tänker att platsen påverkar oss, men vi påverkar också den.

Komet, 2023

Hål i marken, 2024

Helena Piippo Larsson, född 1981 i Västerås. Bosatt och verksam i Järna. Utbildad på Konsthögskolan i Umeå 2006-2011. Tilldelad Konstnärsnämndens arbetsstipendium 2022. Utställningar i urval: Vänersborgs Konsthall, Konsthallen Örebro Universitet, Nässjö Konsthall, Sacchska Barnsjukhuset, Galleri Andersson/Sandström, Norrköpings Stadsmuseum. Offentliga gestaltningsuppdrag: ALMA-stråket, Uppsala Stadsbiblioteket, Uppsala Kommun, 2020, Mesanseglet, Mimer AB, Västerås, 2016, Universitetsparken, Campus Valla, Linköping, 2011.

Kersti Rågfelt Strandberg

☛ Vad handlar ditt konstverk om?

K: Min bildvärld rymmer harmoni i ljus och mörker, färgklang, form och innehåll. Fri från varje anspråk på att föreställa något. En balansakt mellan det jag vill uttrycka och vad den egensinniga akvarellfärgen tillåter. Jag undviker att tänka, vill inte bevaka mig själv. I det utrymmet får slumpen ett tillhåll, där det gäller att få tag i fantasin. Då börjar leken och byggandet. Vår inre idévärld arbetar gärna abstrakt. Slutligen, inför den färdiga målningen, ska det också finnas en plats ledig för betraktaren, en medskapare.

☛ Vad betyder den lokala floran för dig?

K: I naturen finns en kraft som är urstark, som visar sig i växtkraft och livsglädje. Men den är också så skör. Vi måste värna den och ha omsorg. Mina akvareller är abstrakta, där jag skildrar kraften i en uppåt-gående rörelse. En rörelse som strävar mot frihet och det livsnödvändiga ljuset, hoppet, men också vårt behov av skydd och omsorg i ett omhuldande skal. I botten finns svärtan, en tyngd som håller kvar, stödjer och vinglar litet på ostadiga ben.

Röd längtan, akvarell, 2024

Kersti Rågfelt Strandberg, född 1945 i Umeå. Bor och arbetar i Södertälje. Arbetar främst med akvarell och grafik. Har studerat teckning, olja, akvarell och grafik. Har i 30 år arbetat som konstnär och ställt ut i Japan, Sydkorea, Vitryssland, Kaliningrad, Polen, Skottland, Frankrike, Irland, Shetlandsöarna, Spanien, Portugal, Mexiko, Finland, Norge, Danmark och Kanada. Ett urval av viktiga separatutställningar i Sverige har ägt rum i Haninge Konsthall, Galleri Bergman Karlstad, Väsby Konsthall, Grafiska Sällskapet, Härnösands Konsthall, Grafikens Hus i Mariefred, Galleri Helle Knudsen i Stockholm, Galleri Sander i Linköping, Lilla Galleriet i Umeå, Galleri Lars Hjelm i Karlstad, Färgelanda Konsthall, Galleri Sander i Norrköping och Karlskoga Konsthall.

Kerstin Svanberg

☝ Vad handlar ditt konstverk om?

Trosa, 25 april 2024

K: En mörk värld som omger oss idag år 2024 med övermått av ondska, våld, och svårt kräver mod och styrka av individen för att uthärda. Alternativet att ge upp får inte ges utrymme. Människor söker olika vägar att förjaga mörkret. De blå prickarna på min bild illustrerar mina försök att med hoppets färg jaga bort den desperation som annars riskerar lamslå min vardag. Molnet av blå nedslag ger mig hopp.

☝ Vad betyder den lokala floran för dig?

K: I en tid som vi kallar vår gläds vi åt naturens stora mångfald i form av blommande växter, fåglar, insekter mm. Vi minns fortfarande den hårt kramade buketten med tussilago som vi tog med hem och gav till mor. Eller blåsipporna på marken. Några av oss konstnärer ägnar idag mycket tid åt att åstadkomma blommande trädgårdar i närmiljön. Den lokala floran står oss alltid närmast. Oavsett om floran definieras som växter eller människors gemenskap eller konst.

Blå prickar
Storlek: h 147 cm, b 88 cm, d 8 cm.
Material: Handformat papper av linne-
lump, akrylfärg.

Kerstin Svanberg, född 1941 i Köpmanholmen, Höga Kusten. Bor och arbetar i Trosa. Konstnärlig utbildning 1987 - 2016 studieresor till bland annat Japan, Thailand och USA. Har deltagit i utställningar över hela världen sedan 1979; Japan, USA, Finland, Frankrike, Portugal, Bulgarien. 2002; mannekänguppvisning med papperskläder i Jeonju, Korea. Deltog 2012 och 2016 i Contemporary Art from Sweden I och II, Yokohama Red Brick Warehouse och Iwasaki Museum, Yokohama, Japan. Södertälje konsthall visade åren 2010, 2014 och 2018 utställningen Contemporary Art From Japan Part I-II-III som Kerstin Svanberg möjliggjort. Svanberg är medlem i KRO (Konstnärernas riksförbund) IAPMA (International Association of Hand Papermakers and Paper Artists) och Södertälje konstnärskrets.

Birger Svanteson

☝ Vad handlar din konst om?

B: Jag väljer mina motiv. Jag fotograferar inte, jag söker mina spegelbilder med kameran som verktyg. På temat, träd - sand - vatten hittar jag symbolens, fantasins, rytmens, mystikens, lustens, förgängligheten och viljans kraft och inspiration. Där kan jag spegla mig i verkligheten. Jag finner berättelser med inre spänningar och motsättningar. Motiven finns i mellanrummen mellan hav och land, ett lekrområde jag kan identifiera mig i och få insikter av. Jag vill undersöka symboliska betydelser i träd - sand - vatten. Det unika är platsen, som har egen identitet.

☝ Vad betyder den lokala floran för dig?

B: Mystiken i det som inte går att förklara eller ta på lockar, gäckar och ligger där och väntar. Naturens andliga väntrum fyller mig med tystnad, förundran, överraskningar och häpnad. Kraften i rummen bland träden, närheten som jag går förbi. Jag vill fånga tystnaden och se mig om efter motiven. Blicken lyssnar på den inre rösten. De stora formaten skapar överraskningar och förundran, spänning och distans, de är förförande och kraftfulla. Abstraktionerna ska inge hänförelse, rytm, utstrålning, lust, mystik, makt, oro och ensamhet.

Birger Svanteson, född i Motala 1942. Verksam i Södertälje sedan 1967. 1969 reste han till Gotska Sandön första gången. Har sedan återvänt 74 gånger. Sedan 1990 har han gjort fyra fotoutställningar med tioårsintervaller och fyra fotoböcker om Gotska Sandön. Har arbetat som slöjdlärare och lärarutbildare på Stockholms universitet i 40 år. Autodidaktisk fotograf med kortkurser i fotografi.

I Portal:

Louise Enhörning

Louise Enhörning
Getaskogen 2021-2024

Utanför Södertälje, vid Getaskogen, sträcker sig en racingbana ut på en äng, Tuvängen Ring. Här följde konstnären Louise Enhörning tre unga racingförare Milla, Minna och Alexia mellan 2021 och 2024. Tjejerna är mellan 6 och 13 år och drömmer om att bli den första kvinnliga Formel 1-föraren som vinner en tävling. Sedan 1976 har ingen kvinnlig förare deltagit i ett race, där man tävlar gemensamt oavsett kön. Getaskogen 2021-2024 är en berättelse om drömmar och passion. Med lager av historia, genus och existentiella frågor är det en berättelse om att bli kvinna i ljuset av dagens racingindustri.

Louise Enhörning är född i Stockholm 1976. Hon arbetar med fotografi, video, installation och skulptur. Hon använder sitt eget narrativ för att arbeta med samtida ämnen och hämtar inspiration från psykologi, filosofi och konsthistoria. Genom projekt som behandlar drömmar, kärlek, tid och perception ifrågasätter Enhörning vad det innebär att vara människa i dagens samhälle. Under de senaste tre åren har hon arbetat på ett stort projekt utifrån platsen Getaskogen som visas i Södertälje konsthall. Därefter kommer utställningen att fortsätta i en annan form under namnet Tuvängen på den franska fotografifestivalen Les Rencontres d'Arles, med vernissage 6.e juli 2024 i Arles, Frankrike. Utöver detta är Enhörning aktuell med en ny publikation vid namn Lost Time från det italienska förlaget Mousse Publications, planerad att ges ut i juni 2024.

Portal är en utställningsplats för konst och projekt som befinner sig i en utvecklingsfas. En länk mellan pågående konstnärlig praktik och publik.

In Portal:

Louise Enhörning

Louise Enhörning
Getaskogen 2021-2024

Outside Södertälje, a racing track stretches out into a meadow by Getaskogen, Tuvängen Ring. Artist Louise Enhörning followed three young racing drivers Milla, Minna and Alexia with her camera between 2021 and 2024. The girls are between 6 and 13 years old and dream of becoming the first female Formula 1 driver to win a race. Since 1976, no female driver has participated in a race, where you compete regardless of gender. Getaskogen 2021-2024 is a story about dreams and passion. Layered with history, gender and existential questions, it's a story about becoming a woman in today's racing industry.

Born in 1976, Stockholm. Louise Enhörning works with photography, video, installation and sculpture. In her practice, she uses her own narrative to explore contemporary subjects and draws inspiration from Psychology, Philosophy and Art History. During the past three years, she has been working on a large project based on the location Getaskogen, which is displayed in Södertälje konsthall. The exhibition will continue in a different form, with the name Tuvängen to the French photography festival Les Rencontres d'Arles, opens on July 6, 2024 in Arles, France. Enhörning is currently working on a new publication called Lost Time at the Italian publisher Mousse Publications, scheduled to be released in June 2024.

Portal is an exhibition space for art and projects that are in a development phase. Used as a link between ongoing artistic practice and the audience.

Local Flora

1 June – 29 June 2024

Julia Adzuki, Åsa Elzén, Hilma Franzon, Jörgen Franzon, Lisa Jeannin, Ebba Jordelius, Annika Lindfors, Olivia Plender, Helena Piippo Larsson, Kersti Rågfelt Strandberg, Kerstin Svanberg, Birger Svanteson.

Through twelve different artistry, environments, landscapes, places, phenomena, and forms are presented. The exhibition exposes poetic images with a view towards the far- or almost documentary reports from our close surroundings. **Kerstin Svanberg** works with the environmental issue in her powerful works on paper, how can we make use of the earth's resources together? By collecting cotton and linen that are transferred to paper, she creates beautiful artworks where she finds her strength to keep on working. Through the work as a biologist with a focus on climate in Södertälje municipality, **Ebba Jordelius** has closely followed the changes in nature. Through the climate and social commitment to the local environment, the importance of the place becomes tangible in her art. **Julia Adzuki** currently lives in the forest outside Järna and creates in harmony with nature. In her art we meet the trees and their souls. In the work of **Hilma Franzon** and **Jörgen Franzon**, contemporary and historical beliefs are mixed in the story of the forest and its important role in our ecosystem. The forest as an interlocutor - and the sadness and the search for a magical forest that no longer exists, are depicted on a large scale in Södertälje konsthall. The interest in plants and the flora that surrounds us is palpable in **Lisa Jeannin's** work with medicinal plants, alchemy and artistic processes. In the exhibition, she shows several small artworks that are the result of a fast and intuitive work with perishable materials directly from the local area of Järna and Mölnbo. **Olivia Plender** participates with a series of watercolours representing plants historically used by women for medicinal purposes. The plants are found in various everyday urban places, including by the side of the road, in an underpass or at the local supermarket. **Annika Lindfors** studies her nearby environment in Mölnbo, where the local flora means everything to her pictures. She dwells in the landscape and depicts trees, branches, leaves, fields, watercourses, reflections, and skies. Not far from Mölnbo, in Ytterjärna, **Helena Piippo Larsson** has her studio. She works with landscape painting, which also represents an inner landscape and a mental place. **Kersti Rågfelt Strandberg's** watercolours depict nature as a healing power. The waywardness of the watercolour shows care for all forms of life, where both the spontaneous side of the paint and the more careful technique get the opportunity to sprout. **Birger Svanteson** captures the unbridled form of nature in his photographic images. Since 1969, he has visited Gotska Sandön 74 times and documented this with his camera. A careful close-up study of a place in constant transformation. **Åsa Elzén** lives and works in Näshulta, Sörmland. She shows parts of the work *Notes on a Fallow – The Fogelstad Group and Earth* that explores the legacy of the queer feminist Fogelstad group formed in 1921. In the work, "the Fallow" plays an important role both as method and metaphor, locally and globally.

The exhibition includes works in many materials and techniques, sculpture, painting, drawing, mural painting, ceramics, and photography. Most of the artists have their geographic location in Södertälje and the surrounding area; Mölnbo, Järna, Trosa, Näshulta. Welcome to this year's summer exhibition at Södertälje konsthall!

Text by: Maja-Lena Molin, Artistic Director, Södertälje konsthall

Program

Opening Saturday June 1st from 11 am to 4 pm

Opening at 1 pm

Maja-Lena Molin, Artistic Director Södertälje konsthall welcomes you.

The artists present their work. A conversation between Åsa Elzén and Agnes Fischer about the work *Transcript of a Fallow*. Agnes Fischer works with Boodla, which started in 2012 with urban farming as a tool to create security in neighborhoods and knowledge about biological diversity, cultivation and sustainable food systems. Boodla is currently working on a cultivation project in a park in Brunnsäng, Södertälje in collaboration with Södertälje municipality.

Location: Södertälje konsthall, floor 2, Lunagallerian.

Special guided tours Thursdays at 1 pm

Our gallery hosts offer an introduction to the exhibition every day. Talk to the hosts and they will tell you about the art. We offer tours in Swedish, English, Arabic and Finnish. The in-depth special viewings are for those who want to know a little more about the exhibition. No pre-registration.

June 13 Guided tour of the exhibition *Local Flora*. About 40 min

June 20 Guided tour of the exhibition *Local Flora*. About 40 min

June 27 Guided tour of the exhibition *Local Flora*. About 40 min

Julia Adzuki

Spirit Trees Running

👤 What is your art about?

J: From an animistic perspective - considering all beings, not only human and not only visible, as having a souls - I wonder when a forest is felled, where do the souls of all the trees go? Are they still embodied in dead wood, in paper pulp, in the myriad of things we humans make of trees? Or do their spirits flee as refugees, seeking safe harbor where they are regarded as more than a physical resource? What do these tree spirits take with them? Habitats, soft ground and moss, the ability to make weather and hold water... Can we call them back?

👤 What does the local flora mean to you?

J: I moved to the forest recently and am getting to know my new neighbors; pine, spruce, birch, mosses, lichens, blueberry, lingonberry, heather, and juniper. I mean, we've met before, but it's different to be in relation with these beings every day. My presence is changing things; where I walk, where I pee, is altering their growth. How can I be an ally? Leaving their dead on the ground to support new life, listening, giving awareness and appreciation. This is the seed of ((center for resonance)) a forest station for sculptural, relational, somatic, and sound art practices.

Spirit Tree Walking
Public Art for Mölnbo IP, produced by SymbioLab, 2022
Commissioned by Telge Fastigheter and Södertälje konsthall
Photo: Per-Arne Sträng

Born in 1980 in Beechworth Australia, lives and works in Järna. Julia Adzuki studied at Victorian College of the Arts, School of Arts in Tasmania and has an MA in Choreography & New Performance Practices from DOCH & Stockholm University of the Arts. Julia Adzuki works with transformative processes across the fields of visual, relational, performance and sound art. Her embodied enquiry explores underlying frictions of the human-environmental crisis through the sensuous relation of inner and outer landscapes. In 2009 she founded SymbioLab together with Patrick Dallard, creating a mobile laboratory for experiential ecology and an ongoing touring project. Together they continue the work with tactile sound. Julia is a member and initiator of the Ljudtornet artist collective, creating and curating sound art experiences in the old watertower, in Gnesta, Sweden.

Åsa Elzén

Notes on a Fallow – The Fogelstad Group and Earth

👤 What is your art about?

Å: I show parts of *Notes on a Fallow – The Fogelstad Group and Earth* that explores the queer feminist Fogelstad group formed in Sörmland in 1921. In an expanding and interdisciplinary project, where boundaries between historical materials and new works are fluid, I explore the group's peace-with-the-earth practice, bringing forth artists and artistic processes in the writing of this history. In my work the fallow plays an important role both as method and metaphor. To leave land fallow means to let it rest from human production for a period of time in order to counteract soil depletion.

👤 What does the local flora mean to you?

Å: It is mainly about the conditions of the place where I live and work, an old croft in Näshulta, Sörmland. We grow vegetables and try to nurture the old fruit trees and berry bushes that have been here long before I was born. We have our own well and I think a lot about how emissions and deforestations nearby affect our fragile habitat that we are so dependent on. Our garden is deliberately messy, and I try to make sure I have lots of dead wood and piles of sticks lying around to create living places for others.

Transcript of a Fallow, 2019
appliqué, recycled textile, 470 x 600 cm. *Transcript of A Fallow*, tapestry, wool, linen, 1919–1920, by Elisabeth Tamm at Fogelstad who conceived the idea, by Maja and Amelie Fjaestad who weaved. (Installation view GIBCA 2019 and detail).

Born 1972 in Visby. Lives and works in Näshulta, Sörmland. Educated at NCAD Dublin, The Royal Institute of Art, Stockholm and Whitney ISP, NYC. Åsa is a.o. collaborating with Malin Arnell on *Forest Calling – A Never-ending Contaminated Collaboration or Dancing is a Form of Forest Knowledge*. Currently their work is presented in the exhibition *8 Degrees / Contemporary Art on the Forest* at Bildmuseet, Umeå.

Hilma Franzon and Jörgen Franzon

👤 What is your art about?

H: I want to explore the cultural idea of what we call nature, folk beliefs, and notions of magic, particularly in relation to the forest and its place in our modern society. Both contemporary and historical beliefs in the story of the forest plays an important role of our ecosystem. Every day a new life form is found, and every day one surely disappears too. Nothing is what it seems and there's a new future in every seed. They may be small, but they are everywhere, waiting for the right conditions to sprout.

J: My childhood's playful forest is today's deforestation, marked by sadness and loss. Raised in Dalarna, with the pine trees as towering sentinels and the stream that meandered further than I ever dared to walk. I created my own worlds without caring about the boundaries of the adult world. Now, when I return to the place that was once my play and fantasy, I am greeted by a stripped down, lifeless reality that looks more like *Dante's Inferno* than the magical forest I remember. This sadness and loss are the starting point of my works.

👤 What does the local flora mean to you?

H+J: For us, the local flora is the nature that is in the immediate area. It can be a lawn, park, or a forest. Unfortunately, humans want to take up too much space in our local surroundings and they want to rein it in and use it to satisfy a human need. There is almost no place for the animals and plants even though there is a nature reserve five minutes from our door. It is full of walkways, an outdoor gym, playground, adventure trail and fireplaces. Green areas for new real estate homes is what it's called, the question is who these areas are built for? The forest was here long before us and there are almost no room for animals in an area that's no longer wild.

Hilma Franzon, born 1998 in Arvika. Currently working and living in Stockholm. Bachelor in Textile Arts, Konstfack, Stockholm. Commissions by City of Gothenburg, Karlstad and Municipality of Hamar, Norway. Exhibitions at Kristinehamns Art Museum, Gallery Lars Palm and the Culture House in Mora.

Jörgen Franzon, born 1988 in Mora. Lives in Stockholm and works with sculpture, painting and murals. Commissions: Bryggeriet, Nora, Stallbacken culture, Sollentuna, Backbeatbolaget, Street Art Karlstad, Spring Beast, Stockholm.

Lisa Jeannin

👤 What is your art about?

L: I show sculptures that are mostly created from sticks, flowers, cones, leaves, vegetables, candles and fruits that I dip in wax and transform into bronze. They are creatures of nature in the same spirit as when children build snowmen. I like to create fast and intuitively with perishable materials that are transformed and immortalized and then become so durable that they can withstand an apocalypse.

👤 What does the local flora and location mean to you?

L: The local flora interests me as I practice herbal alchemy. Plants often appear in places where people need them. For example, I remember noticing that there was a lot of Greater celandine growing between the cobblestones in a square in Antwerp where many addicts were reside. Greater celandine is very good as a remedy for damage caused by long-term abuse. I know that just by sitting near medicinal plants they create enormous effects. I study plants wherever I am. Since I'm autistic and the whole world is full of information, the way I experience the world can be explained as how information in *Minority Report** is presented. For example, I see an *Amanita* and immediately images of semi-transparent signs with information in every language and everything I have ever come in contact with, around this mushroom, appears in my head. One sign says *Bolond Gomba*, which means *Amanita* in Hungarian, but it also means someone who is crazy, (in Hungarian and in Czech, I think). On another imaginary sign, information on shamans who used mushrooms ritually appears, stories about Santa Claus, signs in Latin, of course, *Amanitas Muscaria*, but also other languages: *Fly Agaric*, *Amanite tue-mouche* and many more. Because I handle so much information, especially in an urban environment, I have always focused on plants as it is one of my special interests. If you see me walking around, it's quite possible that I'm in the middle of my encyclopedia of the local flora. I often notice all the plants and prefer to focus on that instead of getting depressed by all the adverts and announcements that surrounds us.

I have also found plants I really wished for appear right outside my door.

Lisa Jeannin, born 1972 in Uppsala, lives and works in Järna and Mölnbo. Since the late 1990s, Jeannin has been making poetic and complex films, sculptures, and installations, which show a dreamy and often comical universe. Jeannin creates scenarios with a deep original imagination and anarchic humor. In a parallel fantasy world, she tries to access the big existential questions with the help of alchemy and a series of absurd and lovable protagonists such as her own turtle, or an animated glowworm in a wheelchair. It is a complex artistic universe that she continues to expand with a seemingly inexhaustible energy and enthusiasm, always referring to the human search for meaning in existence. She is educated at the Art Academy of s'Hertogen Bosch, Holland and Malmö Art Academy.

**Minority Report* is a 2002 American science fiction action film directed by Steven Spielberg.

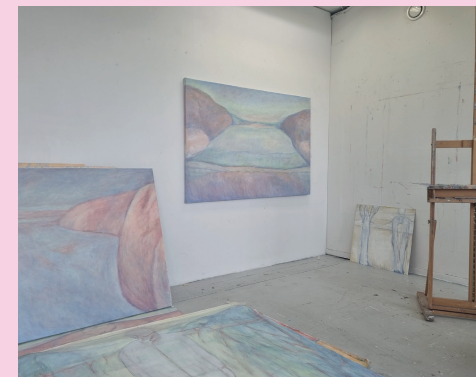
Ebba Jordelius

👤 What is your art about?

E: The starting point for the paintings *Smiling landscape* is the desire and needs for landscape with all that it implies, the body, the light, and the colour. The need for fields, sea, and mountains. The landscape carries history, the present and the future. And man's constant presence, dependence, and traces, in the time of the environmental and climate crisis. Working with landscape painting means being in motion and the action is performative. My aim is to open for a dialogue with the visitors. Smiling.

👤 What does the local flora and location mean to you?

E: The local surroundings are of great importance to the painting. I often start from for example trees, houses, or figures. Forces the light, the colour, the shape to achieve physicality and presence in the work. I work as a biologist specialized in climate at Södertälje municipality. Climate and social commitment are part of my painting. Access to different knowledge, languages and worlds is enriching. Art, painting, and the climate issue are both local and global practices.

Ebba Jordelius, born 1969 in Linköping. Active in Stockholm. Educated at Stockholm University of the Arts/Royal Academy, Konstfack and Gerlesborg Art School in Bohuslän. Master's degree in biology. History of Ideas and Sciences. Selected exhibitions: Gibca extended/Gothenburg International Art Biennale, Gallery Molekyl, Malmö, Fullersta flygel, Huddinge, Gallery Kretsen, Södertälje, Sigtuna Foundation, Gallery Sander, Linköping, Gallery Hedengrens, Stockholm. Represented in Linköping Municipality, Region Östergötland, Norrköping Municipality/Norrköping Art Museum.

Annika Lindfors

👤 What is your art about?

A: My pictures are about my experience of the landscape as origin, time, and presence. The origin is what is common, how something grows and changes over time, the attendance is both my own as a viewer, and the inherent presence of life, and how it expresses itself. You can see the passage of time in an old birch trunk, a snapshot of the landscape after a prolonged rain, or the structure and growth of the branches. A constant transformation in all living things. Nature is real and at the same time elusive and unapproachable.

👤 What does the local flora mean to you?

A: The local environment means everything to my pictures. It is this landscape in which I reside, and it is here I examine the environment, depicting trees, branches, leaves, fields, streams, reflections, and skies. By walking in the landscape where I live, I discover temporary and recurring impressions of places that become new visual experiences. They shift between seasons, different times during the day, in shade or sun. I try to listen to the spirituality of the place.

The time that passes,
Pencil on paper

The trees reflect,
Pencil on paper

Born in 1959 in Katrineholm. Lives and works in Mölnbo, is educated at the School of Printmaking in Stockholm, and has a university degree in History and Art History. Upcoming exhibition and projects; Jordspegel at Stallbacken culture in Sollentuna during the summer of 2024 and drawings in the magazine Hjärnstorm, spring 2024. Previously shown in Karlshamns Konsthall, Dana L Wiley Gallery, Dayton, USA, Karlskoga Konsthall, Liljevalchs Vårsalong, Dalslands Art Museum and Aguelimuséet in Sala. Represented, among others, in collections of Stockholm, Dalarna and Östergötland Regions and The Pharmacy's Art Association.

Olivia Plender Bringing Down the Flowers

This series of watercolour paintings represent plants that were historically used by women to induce abortion. In style they are like the genteel flower paintings that were a popular hobby for women of the nineteenth century. The title *Bringing Down the Flowers* is a euphemistic expression – which apparently was used in the past to describe the process of inducing an abortion and bringing on menstruation. The paintings represent an unwritten 'catalogue' of hidden knowledge about female health, which would largely have been passed on orally between generations of women. I find the plants in various everyday urban places, including by the side of the road, in an underpass or at the local supermarket. Some will be familiar, but others can be poisonous if administered incorrectly.

Bringing Down the Flowers (Male Fern),
watercolour on paper, 2023

Bringing Down the Flowers (Tansy),
watercolour on paper, 2023

Olivia Plender, born in London, 1977, based in Stockholm and London. Has exhibited internationally since the beginning of the 2000s and is represented in several public collections: Tate Gallery, UK, Arts Council England, Public Art Agency Sweden, Malmö Konstmuseum, Sweden. She co-curated the exhibition *Chronos: health, access and intimacy* at Tensta konsthall, Stockholm, which is open until 1 September 2024. In Sweden, she has had solo shows at Kalmar Konstmuseum in 2023, Marabouparken, Stockholm in 2007. She has also worked with text and has published texts, books and anthologies on subjects such as art, health, collectivism, grassroots movements and feminism. Has previously been shown at Södertälje konsthall in Portal, 2021.

Helena Piippo Larsson

👤 What is your art about?

H: It is a sort of landscape painting, which also represents an inner landscape, a mental place. I paint abstractly but figuratively, forms that refer to nature. The inner nature can correlate with outer forms.

👤 What does the local flora mean to you?

H: A lot! The outdoors color scale affects my paintings heavily. I guide myself according to the different seasons. I think that the place affects us, but we also affect our surroundings.

Comet, 2023

Hole in the Ground, 2023

Born 1981, Västerås. Lives and works in Järna. Educated at the Academy of Fine Arts in Umeå 2006-2011. The Swedish Arts Grants Committee's working grant 2022. Selected exhibitions: Vänersborg Konsthall, Örebro University Art Gallery, Nässjö Konsthall, Sacchska Children's Hospital, Galleri Andersson/Sandström, Norrköping City Museum. Public Art assignments: Uppsala City Library, Uppsala Municipality, 2020, Mesanseglet, Mimer AB, Västerås, 2016, University Park, Campus Valla, Linköping, 2011.

Kersti Rågfelt Strandberg

👤 What is your art about?

K: My visual world contains harmony in luminosity and darkness, color tone, form, and content. Free from any claim to represent. A balancing act between what I want to express and what the willful watercolour allows. I avoid thinking. I don't want to limit myself. In that space, fortuity finds a place, where it is important to get hold of the imagination. Our fantasy likes to work abstractly. Finally, the finished painting must also have a place for a co-creator, the viewer.

👤 What does the local flora mean to you?

K: The nature's healing power is embodied in the joy of growth and the power of life. So strong but also fragile: something we must protect and take care of. My watercolours are abstract but describe a powerful rising movement. A quest for freedom, brightness and hope but also our need for a safe shelter. In the darkness there is a heaviness that weigh us down but also supports us on our wobbly small steps.

Red desire, watercolour, 2024

Born 1945 in Umeå. Lives and works in Södertälje. Works mainly with watercolours and printmaking. Has studied drawing, oil, watercolour and printmaking. Has been working as an artist for 30 years and exhibited in Japan, South Korea, Belarus, Kaliningrad, Poland, Scotland, France, Ireland, Shetland Islands, Spain, Portugal, Mexico, Finland, Norway, Denmark, and Canada. A selection of solo exhibitions in Sweden: Haninge Konsthall, Galleri Bergman Karlstad, Väsby Konsthall, Grafiska Sällskapet, Härnösands Konsthall, Grafikens Hus in Mariefred, Galleri Helle Knudsen in Stockholm, Galleri Sander in Linköping, Lilla Galleriet in Umeå, Galleri Lars Hjelm in Karlstad, Färgelanda Konsthall, Galleri Sander in Norrköping and Karlskoga Konsthall.

Kerstin Svanberg

👤 What is your art about?

Trosa, April 25, 2024

K: In the year 2024 we are surrounded by evil, violence and famine in this dark world. It requires courage and strength for us as individuals to withstand. To give up is not an option. We are all looking for different ways to keep the darkness away. The blue dots on my picture is my attempt to use the color of hope, to keep the desperation away that otherwise might paralyze my everyday life. The cloud made of blue dots as an act of resistance gives me hope.

👤 What does the local flora mean to you?

K: In the time we call spring, we rejoice in nature's great diversity in form of flowering plants, birds, insects, etc. We still remember the tightly hugged bouquet of Coltsfoot that we plucked and gave to our mothers. Or a Blue Anemone in the forest. Some of us artists today spend a lot of time creating blooming gardens in the local environment. Regardless of whether the flora is defined as plants, or a community for humans, or for art.

Blue Dots
Size: h 147 cm, w 88 cm, d 8 cm
Material: Handmade paper made of linen,
acrylic paint

Born 1941 in Köpmanholmen, Höga Kusten. Lives and works in Trosa. Artistic education 1987 - 2016 study trips to Japan, Thailand and USA. Has participated in exhibitions worldwide since 1979; Japan, USA, Finland, France, Portugal, Bulgaria. 2002; mannequin show with paper clothes in Jeonju, Korea. Participated in 2012 and 2016 in Contemporary Art from Sweden I and II, Yokohama Red Brick Warehouse and Iwasaki Museum, Yokohama, Japan. In 2010, 2014 and 2018, Södertälje konsthall hosted the exhibition Contemporary Art From Japan Part I-II-III made possible by Kerstin Svanberg. Svanberg is a member of KRO (The Artists' Association of Sweden), IAPMA (International Association of Hand Papermakers and Paper Artists) and Södertälje Konstnärkrets.

Birger Svanteson

👤 What is your art about?

B: I choose my subjects. I don't photograph. I seek mirroring images with my camera as a tool. I find the power and inspiration of symbol, imagination, rhythm, mystery, desire, impermanence and will. The motifs are found in the spaces between sea and land. I want to investigate symbolic meanings in trees - sand - water. The unique thing is the place, which has its own identity.

👤 What does the local flora mean to you?

B: Things that cannot be explained or grasped, beckons, eludes and lies there waiting. Nature's spiritual fills me with silence, wonder, surprises, and amazement. I want to capture the silence and search for the images. The gaze listens to the inner voice. The large formats create surprises and wonder, tension, and distance, they are seductive and powerful. The abstractions should convey rapture, rhythm, radiance, desire, mystery, power, anxiety, and loneliness.

Born in Motala 1942. Working in Södertälje since 1967. In 1969 he traveled to Gotska Sandön, (a Swedish island in the Baltic Sea) for the first time. Has returned 74 times. Since 1990, he has made four photo exhibitions at ten-year intervals and four photo books about Gotska Sandön. Has worked as a crafts teacher and teacher trainer at Stockholm University for 40 years. Self-taught photographer with courses in photography.

Local Flora

1 June - 29 June 2024

Julia Adzuki, Åsa Elzén, Hilma Franzon, Jörgen Franzon, Lisa Jeannin, Ebba Jordelius, Annika Lindfors, Olivia Plender, Helena Piippo Larsson, Kersti Rågfelt Strandberg, Kerstin Svanberg, Birger Svanteson.

Södertälje konsthall
Storgatan 15, Södertälje

Team:

Monika Kiviniemi, Marion Forssell, Rami Alkhoury, Maya Diab, Daniella Marauí, pedagogy and mediation
Marie Grundsten, Anneli Karlsson, collection and archive
Per-Arne Sträng, technician
Emilia Velazquez Mospinek, Graphic Design
Maja-Lena Molin, Artistic Director

Home Island for Södertälje konsthall
Visitor area by MYCKET, 2024

Home Island for Södertälje konsthall is a new place, but it does not consist of anything new, but of things that drool, brood and bloom when it receives warmth and nourishment. The art- design & architecture group MYCKET was initiated in 2012 by the designers, architects and artists Mariana Alves Silva, Katarina Bonnevier, Ph.D., and Thérèse Kristiansson. MYCKET tries to work from a set of interacting perspectives; queer, feminism, class, anti-racism, the more-than-human. Their artistic research practice, which often takes place together with others in large networks, has generated a breadth of results; large-scale theatre productions, permanent public spaces, costumes, works of art, exhibitions, animations, performances, text and theory production, education and lectures.

Opacity (for Édouard Glissant), 2022

The floor of Södertälje konsthall is a work of art by the artist duo Birger Lipinski and Laercio Redondo. Welcome to Södertälje's largest work of art! The pattern for the floor is inspired from basket weaving done by indigenous peoples of the American continents, but also from the Caribbean philosopher and poet Édouard Glissant. In his text, *Poetics of relation*, he maintains the right to opacity, in contrast to the striving for transparency and complete communicability that is typical of Western rationality. That is the only way, he argues, that differences can coexist: in negotiation, through a mutual effort in listening and translating.

Södertälje
kommun

**Södertälje
Konsthall**

**Södertälje
Konsthall**

**1 juni - 29 juni
2024**

